

НАСТАВНИ ПРОГРАМ ЗА ПРЕДМЕТ: ИТАЛИЈАНСКИ ЈЕЗИК (други страни језик)

РАЗРЕД: ШЕСТИ (прва година учења)

СЕДМИЧНИ БРОЈ ЧАСОВА: 2

ГОДИШЊИ БРОЈ ЧАСОВА: 72

НИВО ПОСТИГНУЋА: А1.1

ОПШТИ И ПОСЕБНИ ЦИЉЕВИ ПРОГРАМА:

Настава и учење страног језика доприносе развоју радних навика, одговорности, самопоуздања и креативности код ученика, те развоју стратегије самосталног учења. Учење страног језика доприноси развоју хармоничне личности ученика, ширењу сазнања и опште културе, те развоју моралних и естетских вриједности. Код ученика се развијају култура лијепог понашања, хуманих односа међу људима, култура дијалога, свијест о значају мултикултурализма и плурилингвизма.

Суштина наставе италијанског језика састоји се, прије свега, у сљедећем:

- научити ученика усменој и писменој комуникацији на том језику;
- свеукупан интелектуални развој ученика који се, кроз развој језичких способности и вјештина, упознаје са културом и начином живота народа чији језик изучава и
- стварање добре лингвистичке основе за даље изучавање језика.

Осим ових, настава италијанског језика обухвата и друге општеобразовне и васпитне садржаје и циљеве:

- развијање све четири језичке вјештине код ученика у смислу оспособљавања ученика за самосталну вербалну, невербалну (гестикација, ритам и тон гласа, говор тијела, покрети у простору, лични простор говорника) и писану комуникацију на италијанском језику у различитим животним ситуацијама;
- развијање афинитета према изучавању италијанског, али и других страних језика, у смислу упознавања са значајем и потребом изучавања језика и упознавања других култура што доприноси разбијању предрасуда, развијању способности критичког мишљења и развоја свестране личности;
- развој опште културе, креативности, самопоуздања, моралних и етичких вриједности, културе лијепог понашања и културе дијалога, те хуманих односа међу људима;
- развијање природне радозналости и оспособљавање ученика за самосталан, активан и одговоран рад на усвајању језика;
- рад на транзицији из спољашње у унутрашњу мотивацију, те развијање развојног менталног склопа чија основа је размишљање ученика кроз „Ја то желим и ја то могу“, умјесто „Ја то не знам и ја то морам“.

За реализацију наведених циљева ученици стичу сљедеће компетенције и знања:

1. лингвистичке компетенције,
2. социолингвистичке компетенције,
3. дискурсне компетенције,
4. познавање стратегија рјешавања проблема у комуникацији,
5. социокултуролошка знања и
6. познавања стратегија самосталног учења.

ИНТЕРКУЛТУРАЛНИ САДРЖАЈ:

Ученици уче страни језик и продубљују свој фонд ријечи уз помоћ осталих предмета које уче у школи, нпр.:

- уз помоћ цртања, сликања, плеса, итд. (визуелне умјетности);
- уз помоћ спортова и игара (гимнастика, спортови);
- уз помоћ слушања музике и пјевања (музика).

ИНТЕРКУЛТУРАЛНЕ ВЈЕШТИНЕ:

Ученици ће (се):

- проширивати своју способност споразумијевања ван граница матерњег језика и тако развити способност за разумијевање и поштовање других култура и цивилизација (ученици уче да упознају културу других земаља, да уоче главне разлике између властите културе и културе земље чији језик уче, да упознају обичаје и навике народа чији језик уче, те сличности и различитости између њихове земље и Италије на подручју културе, образовања, слободног времена и начина живљења, а у оквиру датих тема);
- упознати са социолингвистичким аспектом неопходним за учтиво понашање и комуникацију са припадницима културе о којој уче;
- навикавати да се учтиво понашају у комуникацији са припадницима културе о којој уче;
- учити да комуницирају и да се понашају у свакодневним ситуацијама на начин који је природан за културу земље чији језик уче;
- научити да поштују традицију, обичаје, навике других људи, итд.;
- развијати свијест о мултикултурализму;
- научити да поштују властите традиције и обичаје.

НАУЧИТИ КАКО СЕ УЧИ

Ученици ће учити да:

- буду одговорни, активни и упорни када уче језик;
- користе различите радне методе и стратегије учења типичне за учење језика;
- разумеју разлике у стиловима учења, те да препознају, унапређују и модификују свој стил;
- користе информационе технологије код учења језика;
- оцјењују своје активности и активности својих другова из одјељења, као и ниво свог и њиховог знања у односу на постављене циљеве и, ако је потребно, мијењају стратегије учења;
- користе самостално удбенике, рјечнике и друге приручнике;
- активно учествују на часу, пажљиво слушају и примјењују упутства и препоруке наставника.

ИНТЕРДИСЦИПЛИНАРНИ САДРЖАЈ

Ученици ће учити језик и проширивати свој вокабулар ослањајући се на знање стечено кроз учење других наставних предмета а у оквиру датих тема, као и на њихово опште знање и појединачна интересовања.

САДРЖАЈИ И ИСХОДИ ПРОГРАМА

Тема	Садржаји
Представљање и упознавање	Основни вокабулар везан за представљање, упознавање и оловљавање; Поздрављање при сусрету и расанку у различитим дијеловима дана. Националност.

Школа	Школски предмети, школски прибор, намјештај у учионици, организација школе (почетак, крај, распуст, часови), распоред часова, типови школа; Учионички језик; Италијански школски систем.
Слободно вријеме	Активности у слободно вријеме; Хобији; Изражавање преференци; Начин провођења слободног времена у Италији.
Свакодневни живот	Мјесто становања, просторије у стану и кући, основни намјештај; Адреса; Превозна средства; Дани у седмици, вријеме на сату; Чланови уже породице, занимања чланова уже породице, представљање уже породице; Кућни љубимци; Свакодневне активности.
Моја личност-моји пријатељи	Вокабулар везан за опис физичког изгледа, карактера, старости; Дијелови тијела (основни вокабулар);

У табели није дат оквирни број часова за реализацију одређене теме. Наставник ће приликом планирања и припремања за наставни процес, узимајући у обзир факторе попут нивоа постигнућа ученика, нивоа сложености наставне теме и слично, одредити број часова који је потребан за реализацију појединих садржаја у оквиру теме. Преостали часови су предвиђени за писане провјере постигнућа. У току првог полугодишта потребно је реализовати један ЗОТ (низ задатака објективног типа) и у току другог полугодишта потребно је реализовати један ЗОТ и један школски писмени задатак. Поред наведених, наставник планира и реализује и друге врсте писаних провјера постигнућа. Предложене теме су обавезни дио садржаја Наставног програма, али немају обавезујући карактер што се тиче редосљеда наставних цјелина нити повезивања поједине тематике с предложеним језичким структурама, тј. не треба их схватити као градиво предвиђено за једну лекцију у уџбенику.

Исходи учења	Садржаји програма / Појмови	Корелација са другим наставним предметима
<p>РЕЦЕПЦИЈА</p> <p>Слушање и разумијевање Ученик треба да научи да:</p> <ul style="list-style-type: none"> • разумије основно значење слушаног материјала и реагује вербално или невербално; • извуче тражену информацију из слушаног материјала; • разумије упутства и језичке структуре потребне у учионици; • разумије једноставне дијалоге. <p>Читање и разумијевање Ученик треба да научи да:</p> <ul style="list-style-type: none"> • чита наглас и има правилну интонацију и акценат; • разумије значење прочитаног текста и реагује вербално и невербално; • извуче тражену информацију; • може да сажме текст у краћу цјелину. <p>ПРОДУКЦИЈА</p>	<p>Ученици ће учити и/или понављати:</p> <p>Fonetica e ortografia</p> <ul style="list-style-type: none"> • alfabeto e ortografia; • pronuncia e intonazione. <p>Nomi</p> <ul style="list-style-type: none"> • genere e numero; • plurale dei nomi invariabili (foto, film, città); • plurale dei nomi maschili in A (problema, tema). <p>Articolo</p> <ul style="list-style-type: none"> • determinativo; • indeterminativo. <p>Pronomi</p> <ul style="list-style-type: none"> • pronomi personali tonici-soggetto; • pronomi dimostrativi (questo, quello); • pronomi interrogativi (chi, dove, come, quando, quanto, quale). 	<p>Постоји корелација италијанског језика са многим предметима који се изучавају у основној школи. Корелација је највише изражена са сљедећим предметима:</p> <p>Српски језик и Енглески језик -језик као систем комуникације; -фонолошки, правописни, морфолошко-синтаксички систем; -сличности у вокабулару .</p> <p>Информатика -интернет и поједини информатички програми у функцији учења италијанског језика; -употреба савремене технологије у настави</p>

<p>Говор Ученик треба да научи да:</p> <ul style="list-style-type: none"> • води једноставне разговоре који се заснивају на пређеном градиву; • учествује у разговорима на тему; • пјева на италијанском језику пјесме примјерене узрасту; • чита по улогама; • изговара гласове специфичне за италијански језик; • користи и невербалну комуникацију. <p>Писање Ученик треба да научи да:</p> <ul style="list-style-type: none"> • примјењује ортографска правила писања; • пише диктате, правилно употребљава двоструке сугласнике; • пише краће параграфе или мејлове о себи, свом слободном времену, дому, пријатељу, школи. <p>ИСХОДИ Ученик треба да научи да:</p> <ul style="list-style-type: none"> -усвоји алфабет; -одређује род и број именице и придјева и слаже их; -усвоји презент глагола essere, avere, fare и осталих неправилних глагола и користи их у реченицама; -повезује државу са називом за језик и националност; -каже своје и туђе поријекло; -стави одређени и /или неодређени члан испред именице и/или придјева; -препозна и употреби упитне замјенице; -каже и пита за своју и туђу старосну доб; -изговара и пише дупле сугласнике; -користи показне замјенице Questo –Quello; -наводи основне појмове везане за град (мост, црква, трг, зграда.) -препознаје инфинитив; -прави просте реченице користећи правилне глаголе на ARE, ERE, IRE; -препознаје и убацује слово „h“; -прича о свакодневним активностима; -поставља питања везана за 	<p>Aggettivi</p> <ul style="list-style-type: none"> • genere e numero; • concordanza degli aggettivi e dei nomi; • aggettivi dimostrativi questo e quello; • aggettivi bello e buono; • aggettivi indefiniti ogni e qualche; • aggettivi descrittivi; • aggettivi possessivi (mio, tuo, suo). <p>Numeri</p> <ul style="list-style-type: none"> • cardinali fino a 1000; • ordinali. <p>Verbi</p> <ul style="list-style-type: none"> • indicativo presente dei verbi regolari; • verbi in -care, -gare, -ciare, -giare; • indicativo presente dei verbi incoativi (isc); • indicativo presente dei verbi riflessivi (chiamarsi); • indicativo presente dei verbi modali; • indicativo presente dei verbi irregolari: avere, essere, andare, fare, venire, stare, dire, uscire, bere, dare, rimanere, sapere; • verbo esserci; • espressioni con avere (fame, sete, freddo, caldo, ragione, paura); • mi piace. <p>Avverbi</p> <ul style="list-style-type: none"> • avverbi di tempo (poi, adesso, oggi, domani); • avverbi di frequenza (sempre, spesso); • di modo (bene, male); • di luogo (qui, là); • di affermazione e negazione (sì, no); • di quantità (poco, molto, tanto). <p>Congiunzioni o, e, ma.</p>	<p>италијанског језика.</p> <p>Ликовна култура -цртање, илустрације и бојење у учењу језика.</p> <p>Музичка култура -пјевање.</p>
--	--	---

<p>понуђени материјал;</p> <p>-користи познате ријечи за тражење и давање информација;</p> <p>-кратко преприча дијалог или текст;</p> <p>-препозна и користи инкоативне глаголе у простим реченицама</p> <p>-кратко опише школски систем код нас и у Италији;</p> <p>- користи се придјевима bello ,buono,ogni і qualche;</p> <p>- представи себе и другога;</p> <p>-поздрави и отпоздрави,</p> <p>-извини се, захвали се, изрази свиђање и несвиђање;</p> <p>-тражи и даје основне информације о себи и другима;</p> <p>-наброји чланове уже породице и њихова занимања;</p> <p>-опише свога пријатеља;</p> <p>-опише уобичајен дан у свом животу и наброји типичне свакодневне догађаје;</p> <p>-каже да је гладан, жедан, да је хладно, вруће, да се боји и да је у праву;</p> <p>-наброји школске предмете, намјештај у учионици и школски прибор;</p> <p>-броји до 1000 и наглас исказе основне математичке операције сабирања, одузимања, множења и дијелења;</p> <p>-користи персирање;</p> <p>-опише свој и изглед других људи;</p> <p>-наброји основне дијелове тијела;</p> <p>-предлаже активности, прихвата и одбија;</p> <p>-наброји и користи дане у седмици;</p> <p>-наброји и опише просторије у своме дому;</p> <p>-наброји животиње и каже омиљену</p> <p>-користи редне бројеве;</p> <p>тражи и говори адресу;</p> <p>пита и одговара колико је сати;</p> <p>-каже шта више воли;</p> <p>-наброји основна превозна средстава;</p> <p>-наброји градове у Италији, пјева на италијанском језику;</p> <p>-опише начин провођења слободног времена;</p> <p>-користи учioniчки језик;</p> <p>-користи онлајн апликације и рјечнике за усвајање, понављање</p>	<p>Frase</p> <ul style="list-style-type: none"> • frase semplice; • frase composta; • frase nominale. 	
--	---	--

<p>или провјеру новог вокабулара и граматичких јединица; -користи различите технике учења и памћења(мапе ума,ланчани систем памћења и друге узрасту прилагођене мнемоничке технике) -користи технике самопроцјене усвојених знања кроз самостално исправљање својих писаних провјера; -организује свој начин управљања временом приликом учења; -препознаје и критички се осврће на сопствени ниво постигнућа и процјењује свој напредак;</p>		
---	--	--

ДИДАКТИЧКА УПУТСТВА И ПРЕПОРУКЕ

Опште је познато да је ученик центар савремене наставе, а наставник кључни мотивациони фактор. Изградња односа узајамног повјерења, разумијевања и поштовања, те успостављање атмосфере у учионици у којој ће се ученици осјећати сигурно, у којој ће се уважавати њихове личности, разумјети њихове потребе, њихова интересовања и способности је предуслов сваког успјешног учења. Од посебног значаја је мотивисаност у почетној фази учења када је основни циљ сензибилизација и развијање спонтаног усвајања комуникацијских функција. Стога је дужност сваког наставника да се упозна са способностима, стилевима учења и интересовањима појединачних ученика.

Наставник треба да има сталну свијест о циљевима које желимо постићи; треба да диференцира наставу и у садржајима и у процесу рада и у провјери разумијевања у складу са разноликости интересовања, потреба и способности ученика; треба да употребљава савремена средства и да стално подстиче ученике на самостално учење. Наставник није више једини извор знања, него је, у складу са методолошким постулатима, модел и треба да упућује ученике да користе друге изворе знања и како да уче.

Настава италијанског језика треба да буде динамична и креативна уз фаворизовање интерактивног или групног рада и рада у пару. У настави треба, кад год је то могуће, уводити игру, драматизацију, цивилизацијске и интеркултуралне елементе.

У наставном процесу, матерњи језик треба користити што је мање могуће, тј. неопходно је постепено оспособити ученике за разумијевање и вођење разговора у учионици на италијанском језику.

У настави италијанског језика у 6.разреду подразумјевано је развијање кључне компетенцију комуникације на страном језику, али не треба заборављати ни комуникацију на матерњем језику. Такође, акценат ставити поготово у 6. разреду на учење учења и кроз пројекте упознавања са италијанском школом, начином провођења слободног времена, италијанским градовима и сл. као и кроз различите активности самосталног рада на разумијевању текста, рециклирању вокабулара, самосталној провјери нивоа постигнућа уз употребу различитих онлајн алата и других метода и стратегија, развијати ову компетенцију. Инсистирање на употреби онлајн алата-писању и слању задаћа у електронској форми, може знатно развити и информатичку писменост тј информатичку компетенцију. Такође, јасно је да је могуће кроз музику, упознавање са културом и традицијом Италије развијати и културолошку компетенцију

Слушање и разумијевање

Наставник треба да користи што разноврсније снимљене аутентичне материјале за слушање. Прије слушања наставник треба да одговарајућим активностима припреми ученике за успјешно прихватање нове теме и да усмјери њихову пажњу представљањем

садржаја помоћу илустрација или фотографија, истицањем кључних ријечи и израза, као и постављањем различитог типа задатака које треба да ријеше током слушања. Такође, наставник треба осмислити и активности послје слушања и од ученика може тражити да ријеше одговарајуће задатке као што су одговори типа *тачно/нетачно*, уписивање ријечи или података који недостају, повезивање текста са сликама или одговарање на постављена питања.

Читање и разумијевање

Циљ развијања ове вјештине је оспособљавање ученика за самостално читање аутентичних текстова одговарајућом брзином и разумијевање њихове намјене схватањем и утврђивањем основне идеје или појединачних информација. За развијање ове вјештине треба користити разноврсне изворне текстове уз кориштење одговарајуће технике читања. Разумијевање текста се може провјеравати за вријеме или након читања. Неке од активности којима се провјерава разумијевање прочитаног текста могу бити: одговори на питања, попуњавање празнина у тексту или табели, одговори типа *тачно/нетачно*, давање наслова одређеним дијеловима текста, успостављање хронолошког реда реченица или дијелова текста.

Говор

Комуникативни приступ подразумијева развој све четири вјештине и њихову интеграцију. Међутим, посебну пажњу у току наставе италијанског језика треба посветити развоју вјештине говора који ученицима треба да омогући успјешну комуникацију. Да би ученици били мотивисани за комуникацију, потребно их је стимулисати. За стимулисање комуникације могу се користити сљедећи извори: теме и садржаји из обрађиваних текстова, слике, цртежи, план града, плакати, постери и сл. Препоручују се припремне активности у пару или у мањим групама код захтјевнијих задатака. У први план ставити садржај, а не граматичку коректност исказа. Ученике похвалити за активно учешће и интересовање и на прикладан начин указати на евентуалне грешке. Посебну пажњу треба посветити дијалозима већ на почетном нивоу када се ученици представљају, поздрављају и сл. Кроз дијалоге треба симулирати свакодневне животне ситуације које би могле бити засноване и на личним искуствима ученика. Монолошко изражавање, такође, може се употребљавати када се тражи од ученика да, нпр., причају о себи, о неким догађајима, ситуацијама и слично.

Писање

Циљ развијања вјештине писања је да се ученик оспособи да у писаној форми оствари комуникацију. За развијање ове вјештине треба користити контролисано писање на задату тему (писање по моделу, довршавање текста, попуњавање текста, диктат) и тзв. слободно писање (мејла, писма, поруке, краћих параграфа 60-80 ријечи). Писани текст треба да има одговарајућу форму, лексику, граматичку и правописну тачност. Треба водити рачуна да исправљање писаног текста не буде фактор демотивације. У писаним радовима наставник треба да означи врсту грешке. Када је то могуће, треба пружити прилику ученицима да сами исправе своје грешке.

Граматика

Граматика не смије да буде сама себи циљ, она треба да буде средство ка циљу, то значи да настава граматике треба да оспособи ученике да стварају што исправније реченице и исказе на италијанском језику. У настави италијанског језика, за учење граматичких структура, препоручује се индуктивни и комуникативни приступ. Наиме, ученици треба да из низа предочених примјера идентификују језичке структуре и уоче правила и да самостално дођу до усвајања граматичких законитости. Граматичке структуре се уводе постепено и примјењују на великом броју вјежбања базираних на реалним ситуацијама. Треба избјегавати употребу метајезика. Понављање већ познатих структура омогућава да ученици утврде оне дијелове које нису најбоље савладали у претходном периоду.

Лексика

Лексика је један од битних елемената у учењу страног језика. За успјешну комуникацију познавање ријечи је значајније од познавања граматичких правила. За објашњавање нове лексике наставници треба да користе контекстуални приступ. Ученике треба подстицати на усвајање парадигми ријечи и колокација коришћењем савремених приступа настави лексике, нпр., креирањем мапа ума или мрежа. Препоручује се писано и усмено тестирање усвојености вокабулара у контексту, а не директним испитивањем значења ријечи. Пожељно је континуирано понављање лексичких јединица у облику краћих активности на почетку или крају часа. Игре нарочито погодују усвајању, увјежбавању и понављању вокабулара.

Пројекти

Израда пројеката је веома корисна за ученике. Оваква активност подстиче активан рад и омогућава развијање самосталности и одговорности код ученика. Пројектни задатак треба да је јасно дефинисан, са детаљним упутством за израду и прилагођен способностима ученика. Ученици могу реализовати пројектни задатак индивидуално, у пару или у групи (што зависи од плана рада наставника и договора између ученика и наставника). Завршетак рада на пројекту представљају презентације које ученик, пар или група реализују на часу. Презентације могу бити разноврсне: постери, видео клипови, симулирани дијалози итд.

Игре

Игре су постале саставни дио наставе страних језика и примјењују се на свим нивоима учења. Међутим, игре треба да буду добро осмишљене и да се спроводе плански како не би биле циљ саме себи. Оне треба да имају и образовни циљ, што значи да ученици треба кроз игру и да уче. Игре у настави имају бројне предности. Поред језичких вјештина, ученици стичу неке ванјезичке квалификације које су значајне за живот, а то су, између осталог, способност за кооперацију, тимски рад и фер-плеј. Играма се поспјешује креативност ученика. Оне олакшавају успостављање контаката у разреду и могу позитивно утицати на понашање појединих ученика. Играма се могу увјежбавати и граматичке структуре и лексика. Игре поспјешују и интеграцију језичких вјештина. Оне мотивишу ученике за учење и ослобађају их страха од потешкоћа које се јављају приликом учења страног језика. Због специфичности и мелодичности италијанског језика, а и у сврху упознавања културе, у настави се препоручује и употреба пјесама и пјесмица кроз које се вјежба флуентност, уче лексичке јединице везане за дате теме, вјежба интонација и слично.

Праћење, вредновање и оцјењивање

Кроз вредновање и оцјењивање наставници треба да подстичу ученике на континуиран рад. Приликом оцјењивања ученика, наставници треба да праве разлику између учених и научених структура. Учено градиво, на примјер, односи се на препознавање одређених глаголских форми, док научено градиво подразумијева тачну употребу одређених глаголских форми у контексту. Када је ријеч о вокабулару, научено градиво се односи на учениково познавање значења ријечи, док усвојени вокабулар подразумијева употребу ријечи у различитим контекстима.

Праћење, вредновање и оцјењивање ученика је континуирано, формативно и сумативно. Наставници прате, вреднују и оцјењују ученике путем усмених и писаних провјера постигнућа. Усмене провјере постигнућа се врше у току реализације наставних садржаја на часовима, тј. рада у пару, у групи и индивидуалног рада ученика. Наставник редовно прати и записује запажања о правилном изговору, правилној употреби граматике и вокабулара и сналажењу у разним ситуацијама. Писане провјере постигнућа се могу реализовати кроз тестове, контролне радове, диктате и вишеминутне провјере постигнућа. Приликом вредновања и оцјењивања води се рачуна о правопису, граматичкој тачности, употреби вокабулара и конструкцији реченица.

На почетку школске године наставници треба да упознају ученике са системом рада и оцјењивања. Поред контролних радова, писаних вјежби, тестова и других врста задатака, оцјењује се ученикова активност на часу. У том смислу би требало избјегавати класично

усмено испитивање ученика, већ усмену оцјену извести на основу ученикове активности на часу. Уколико ученик није активан и не одговара на наставничко подстицање да се укључи у рад одјелења, наставник га може усмено испитати и на тај начин провјерити и вредновати његово знање. Као један од облика вредновања може бити и јавно или појединачно похваљивање ученика, при томе треба водити рачуна да похвала треба да буде заслужена и реална, те да се приликом изрицања похвале јасно нагласи разлог због кога се ученик похваљује.

Додатна и допуска настава

Оперативни планови за додатну и допунску наставу се изводе из важећег НПП и прилагођавају индивидуалним потребама и интересовањима ученика. Додатна настава се може изводити кроз пројекте или неке друге облике и ту наставник има слободу да изрази своју креативност и инвентивност, водећи рачуна о општој оптерећености ученика.

Домаћа задаћа

Домаћа задаћа омогућава континуитет у усвајању презентованог градива. Треба водити рачуна да за израду домаће задаће ученик не треба да уложи превише свога времена.

ИСХОДИ УЧЕЊА

Ученици шестог разреда основне школе треба да савладају, у говорној и писаној комуникацији, програмске садржаје дате у Наставном плану и програму, развијајући и унапређујући истовремено све језичке вјештине. Ученици треба да активно учествују у разговору (уз одређену помоћ наставника). Ученици треба да разумију и користе познате свакодневне изразе и једноставне фразе које се односе на испуњавање конкретних потреба. Могу да воде разговор ако саговорник говори полако и разговоријетно и да је спреман да помогне.

ИЗВОРИ

Уџбеници које је одобрило Министарство просвјете и културе Републике Српске, приручници, граматике и рјечници које је одобрило Министарство просвјете и културе Републике Српске.